

[Finansministeren.]

urimelig behandling, man giver folk, der har tjent 30.000 kr. i 1969, at de i løbet af efteråret 1971 skal betale 4.500 kr. i skat af denne indtægt.

Jeg vil også gerne sige til hr. Sigsgaard, at man kan selvfølgelig ikke forvente, at ligningsmyndighederne på nuværende tidspunkt skal meddele en individuel lempelse over for den pågældende, for det må dog være således, at de først må se sammenligningsåret 1970, før de kan tage stilling dertil. Det kan jo hælde, at manden kommer til at tjene penge i 1970, som gør, at det vil stille sig anderledes. Altså, en forhåndsmeddelelse til en mand, som siger: jeg kommer ikke til at tjene noget i 1970, og derfor vil jeg gerne have en lempelse, tror jeg ikke nogen ligningskommission vil give, de vil se, hvordan 1970-indtægten forløber, før de vil foretage opgørelse af, om der er en ekstra beskatning for 1969, og om denne skal opkræves. I øvrigt gælder naturligvis i disse sager som i alle andre den almindelige lempelsespraksis over for urimelige tilfælde, og det vil sige, at de kan indbringes for skatte departementet og finansministeriet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Otto Mørch* til justitsministeren:

„Mener ministeren, at en skærpelse af strafferammen i våbenloven er nødvendig for at imødegå en stigende tendens til ulovlig våbenbesiddelse og dermed begrænse en fare for flere grovere forbrydelser?“

Skriftlig begrundelse:

Det har i den senere tid kunnet registreres, at forbrydere i stadig større omfang er bevæbnet, og at det ikke alene er i kategorien „væbnede røverier“ såsom bankrøverier, postrøverier o. lign. Også uden for den nævnte kategori findes flere og flere af de anholdte i besiddelse af skydevåben af den ene eller anden art.

Det har tillige vist sig, at illegale våben handles på beværtninger og lignende steder. Da overtrædelse af våbenloven fortsat kun er en politisag og dermed kun en sag, der i de fleste tilfælde afsluttes med en bøde, har lovens strafferamme ikke i tilstrækkelig grad

forhindret ulovlig våbenbesiddelse. En skærpelse af strafferammen må derfor overvejes snarest.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Otto Mørch: Som baggrund for mit spørgsmål til ministeren skal jeg henvise til den skriftlige begrundelse og blot herudover gøre et par enkelte bemærkninger.

Jeg er overbevist om, at selv om politidrabene i september 1965 vel allerede i dag, kun godt 4 år efter den uhyggelige tildragelse, er noget udvisket i befolkningens erindring, så er denne sorte mærkedag ikke glemt af politiet. Og når hertil kommer, at politipersonalet i sit daglige arbejde nu mere og mere mærker en udvikling, der kan betyde nye sorte mærkedage, fordi flere og flere kriminelle er bevæbnet, ja, så er det vel kun såre naturligt, at der reageres så stærkt, som det sker i en artikel i bladet *Dansk Politi* for den 15. januar i år, hvor der skrives:

„Skal der virkelig ske flere dødsfald — politifolk eller forbrydere — før politikerne vil tage skridtet til at få stoppet den meget uheldige udvikling?“

Jeg er overbevist om, at ministeren ikke alene vil bemærke den advarsel, der ligger i denne udvikling, men også gøre noget ved den.

Lad mig yderligere tilføje, at ingen, jeg understreger ingen, kan være tjent med en udvikling, der går i retning af, at politiet altid må være bevæbnet. Vi ved jo, at en sådan tilstand betyder, at endnu flere kriminelle vil skaffe sig våben for at kunne klare sig mod politiet. En for alle ønskelig afvæbning på dette område går derfor over en effektiv kontrol med ulovlig våbenbesiddelse og efter min mening også over en strafferamme, der virkelig kan være præventiv.

Justitsministeren (*Thestrup*): Hr. Otto Mørch anfører i begrundelsen for sit spørgsmål, at det i den senere tid har kunnet registreres, at forbrydere i stadig større omfang er bevæbnet, og det samme har været anført i et indlæg i tidsskriftet *Dansk Politi* for den 15. januar i år.